

Шмідт Володимир Сигізмундович

Інженер-теплоенергетик,
фахівець у сфері газифікації
і газопостачання, управлінець

Народився 24 липня 1922 р. у м. Київ у сім'ї військово-службовця.

Після Другої світової війни В. С. Шмідт закінчив курси техніків-обчислювачів при Українському аерогеодезичному підприємстві, де отримав кваліфікацію техника-обчислювача та 1947 р. розпочав трудову діяльність.

В 1949 р. став майстром БМУ тресту «Київгазбуд-2».

У 1953 р. закінчив українську філію Громадського університету Ради наукових інженерно-технічних товариств (спеціальність «Газова теплотехніка»), а в 1959 р. — Київський політехнічний інститут («Промислова теплоенергетика»).

З 1958 до 1961 р. працював в Управлінні газового господарства м. Київ: спочатку виконував обов'язки начальника міжрайонної виробничо-експлуатаційної контори № 2, потім став начальником виробничо-експлуатаційної контори № 3.

У 1961 р. Володимир Сигізмундович перейшов працювати у Міністерство комунального господарства УРСР,

де обіймав посаду начальника виробничо-планового відділу Головного управління газового господарства.

З 1963 р. був керівником Республіканського тресту скрапленого вуглеводневого газу «Укргаз».

В. С. Шмідт опікувався розвитком системи газопостачання міст та населених пунктів України скрапленим газом. Під його керівництвом працівники тресту «Укргаз» побудували чотири газонаповнювальні станції та близько 100 газонаповнювальних пунктів скрапленого нафтового газу, а спільно зі співробітниками науково-дослідних інститутів — розробили і ввели в експлуатацію нові автоматизовані установки для наповнювання балонів скрапленим газом, модернізували устаткування групових резервуарних установок та запровадили їх комплексний захист від електрохімічної корозії, а також нове обладнання для зливання скрапленого газу із залізничних й автомобільних цистерн. Виконана робота сприяла значному зростанню рівня газифікації скрапленим газом міст та сіл України.

У 1975 р. на базі Республіканського тресту скрапленого газу «Укргаз» та Головного управління газового господарства Міністерства комунального господарства УРСР було створено Республіканське об'єднання із газифікації та газопостачання «Укргаз», а В. С. Шмідт був призначений на посаду заступника начальника цього об'єднання.

У 1987 р. вийшов на заслужений відпочинок.

Володимир Сигізмундович пропрацював у газовому господарстві УРСР близько 40 років. За вагомий внесок у розвиток газифікації та газопостачання населених пунктів України був нагороджений урядовими відзнаками — орденом «Знак Пошани» та медалями «За трудову звитягу» і «За звитяжну працю».

Помер 28 травня 1990 р.

Шпак Петро Федорович

Доктор геолого-мінералогічних
наук, член-кореспондент
НАН України, академік УНГА,
керівник галузі

Народився 17 червня 1931 р. у с. Дашківці Віньковецького району Хмельницької області. З 1953 р. після закінчення ЛПІ працював геологом Східницького нафтопромислу, старшим геологом Битківського нафтопромислу, головним геологом НПУ «Долинанафта», директором Надвірнянської КРБ, головним геологом об'єднання «Укрзахіднафтогаз».

У 1966 р. П. Ф. Шпак був призначений на посаду начальника Головного управління з пошуків і розвідки нафтових та газових родовищ Міністерства геології УРСР, а через рік очолив міністерство і працював на цій посаді впродовж 15 років. Це був період найбільшого в історії України розвитку пошуково-розвідувальних робіт, розширення мінерально-сировинної бази, зростання ефективності пошуків.

Петро Федорович був ініціатором та одним із авторів розроблення і впровадження стратегії пошуків покладів вуглеводнів, пов'язаних із міжкупольними структурами ДДЗ, пошуків їх на великих глибинах та в акваторіях Чорного і Азовського морів.

За його безпосередньою участю було виявлено та розвідано десятки родовищ нафти і газу.

З 1982 р. він займався науковою роботою — працював завідувачем лабораторії, потім відділу геології нафтогазових провінцій ІГН АН УРСР, а упродовж 1992–1996 рр. — директором інституту. В наступні роки був радником президента НАН України. Понад чверть століття входив до бюро Відділення наук про Землю НАН України.

Наукові інтереси вченого охоплюють проблеми вивчення геологічної будови нафтогазоносних регіонів, формування і просторового розміщення покладів вуглеводнів за величиною запасів та фазовим станом, прогнозування їх ресурсної бази і визначення оптимальних шляхів пошуків родовищ нафти та газу. Він розробив принципи районування нафтогазоносних територій, заклад наукову базу уявлення про площинну диференціацію і вертикальну зональність розташування покладів вуглеводнів за фазовим станом. Петро Шпак був ініціатором та науковим керівником Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.», державних програм з освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектору Чорного й Азовського морів, газогідратів Чорного моря.

У його науковому доробку — близько 230 наукових праць, серед яких 12 монографій. Він був депутатом Верховної Ради УРСР, членом президії УНГА, членом Українського міжнародного комітету з питань науки і культури НАН України, президентом Спільки геологів України. Петро Федорович — двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, премій Ради Міністрів СРСР, ім. В. І. Вернадського. Він — заслужений геолог України, почесний працівник газової промисловості, почесний геологорозвідник СРСР. Нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора і багатьма медалями.

Помер 21 квітня 2002 р.